

Книгата на Даниил — сто четиридесет и първа част

Разкриване на пророческото значение на завръщането на папството и осмия президент

Jeff Pippenger

2024-03-17

Понастоящем разглеждаме с голямо внимание пророческите характеристики на историята, в която папството се завръща на престола на земята като осмата глава, тоест една от седемте глави. Правим това, за да установим внимателно пророческите характеристики на историята, когато осмият президент, тоест един от седемте президенти, осъществява формирането на образа на папския звяр. Започнахме нашето разглеждане на тези истини с планината Кармил и рождения ден на Ирод. И двете свещени илюстрации представят скоро идващия неделен закон в Съединените щати, който е представен също и в четиридесет и първия стих на единадесета глава от книгата на Данаил.

Ще влезе и в славната земя; и много страни ще бъдат повалени; но от ръката му ще се избавят тия: Едом, Моав и първенците на амонците. Даниил 11:41.

Подправеният цар на север навлиза в славната земя в този стих. Славната земя в историята на древния Израил беше земята на Юда и беше представена като земя, в която текат мляко и мед, и поради тази, наред с други причини, тя беше славна. Тя беше славна, защото Христос избра нейната столица, град Ерусалим, за мястото на Своя храм и за града, където избра да положи името Си.

От деня, когато изведох народа Си от Египетската земя, не избрах град измежду всичките Израилеви племена, за да се построи в него дом, та името Ми да бъде там; нито избрах човек, който да бъде владетел над Моя народ Израил. Но избрах Ерусалим, за да бъде името Ми там; и избрах Давид да бъде над Моя народ Израил. 2 Летописи 6:5, 6.

Буквалната земя на Юда беше славната земя за буквалния древен Израил, а Съединените щати са духовната земя на Юда, славната земя за духовния съвременен Израил.

„Когато земята, която Господ е предоставил като убежище за Своя народ, за да Му се покланят според повелите на собствената си съвест, земята, над която в продължение на дълги години е бил разпрострян щитът на Всемогъществото, земята, която Бог е облагодетелствал, като я е направил хранилище на чистата Христова религия — когато тази земя чрез своите законодатели се отрече от принципите на протестантизма и даде подкрепа на римското отстъпление чрез посегателство върху Божия закон, — тогава ще се разкрие последното дело на човека на греха.“ Signs of the Times, June 12, 1893.

След като фалшивият цар на север победи царя на юг (бившия Съветски съюз) в стих четиридесети, през 1989 г., тогава той завладява и славната земя (Съединените щати). В

стих четиридесет и първи думата „страни“ е добавена дума и не е напълно точна, защото при неделния закон „мнозината“, които биват повалени, са класа хора, които са познавали разликата между съботата на седмия ден и деня на слънцето, преди да настъпи неделният закон.

„Промяната на съботата е знакът или белегът на властта на Римската църква. Онези, които, разбирайки изискванията на четвъртата заповед, избират да спазват лъжливата събота вместо истинската, с това отдават почит на онази власт, чрез която единствено тя е постановена. Белегът на звяра е папската събота, която е била приета от света вместо деня, определен от Бога.

„Но времето за приемане белега на звяра, както е обозначено в пророчеството, още не е дошло. Времето на изпитанието още не е настъпило. Има истински християни във всяка църква, без да се изключва и римокатолическото изповедание. Никой не е осъден, докато не е получил светлината и не е видял задължителната сила на четвъртата заповед. Но когато бъде издаден указът, налагащ фалшивата събота, и когато силният вик на третия ангел предупреди хората против поклонението на звяра и на неговия образ, тогава ясно ще бъде прокарана границата между лъжливото и истинното. Тогава онези, които продължават да престъпват, ще приемат белега на звяра на челата си или на ръцете си.

„С бързи стъпки се приближаваме към този период. Когато протестантските църкви се съюзят със светската власт, за да поддържат една лъжлива религия, на която техните предци се противопоставяха с цената на най-ожесточени гонения, тогава папската събота ще бъде наложена чрез съвместната власт на църквата и държавата. Ще настъпи национално отстъпление, което ще завърши единствено с национална гибел.“ Bible Training School, February 2, 1913.

Групата на „мнозината“, които биват повалени при скоро настъпващия неделен закон, са онези, които ще бъдат държани отговорни спрямо светлината за съботата — светлината, дадена за това време, което е повратна точка и криза в историята както на църквата, така и на народите. Тази група е църквата на лаодикийския адвентизъм, която е достигнала до своя край на скитането в пустинята на бунта. Именно там те биват избълвани от устата на Господа за вечността. Лаодикийският адвентизъм са онези, които бяха призвани към светлината на третия ангел — било при първия Кадис в историята от 1844 до 1863 година, било при втория Кадис в историята от 2001 година до неделния закон.

А той му каза: Приятелю, как си влязъл тук, без да имаш сватбарска дреха? А той онемя. Тогава царят каза на слугите: Вържете му ръцете и нозете, отведете го и го хвърлете във външната тъмнина; там ще бъде плач и скърцане със зъби. Защото мнозина са призвани, а малцина избрани. Матей 22:12–14.

Гласът на третия ангел, било през 1844 г., или през 2001 г., беше призив към сватбата. „Многото“, които са повалени при неделния закон, са онези „много“, които отхвърлиха сватбената дреха на Христовата правда и вместо това станаха част от брачната дружина на десетте царе към римската блудница. За този брак човек може да запази собствените си

дрехи, защото всичко, което му е нужно, за да отнеме укорът си, е да бъде наречен с името на блудницата, която царува над десетте царе.

И в онзи ден седем жени ще се хванат за един мъж и ще казват: Ние ще ядем своя хляб и ще носим своето облекло; само нека се наричаме с твоето име, за да се отнеме нашият укор. Исаия 4:1.

Те не издържаха първото изпитание относно храната, защото избраха да ядат своя собствен хляб, вместо небесния хляб. Те не издържаха второто изпитание, в което трябваше да прославят Бога, като изявят Неговия характер, но вместо това избраха да носят свои собствени дрехи. Те не издържаха третото решаващо изпитание, защото изявиха името (характера) на звяра, тъй като избраха да отхвърлят името (характера) на Христос. Целта, поради която Нимрод построи град (държава) и кула (църква) при първото споменаване на Вавилон, беше да си направи име.

И рекоха: Хайде да си построим град и кула, чийто връх да стига до небето; и нека си създадем име, за да не бъдем разпръснати по лицето на цялата земя. Битие 11:4.

Името е символ на характера, а пророческият характер на осмия звяр, който е от седемте, е двойственото естество на съчетанието между Църквата (кулата) и Държавата (града). В кризата на последните дни човеците ще се разделят на две класи.

„Може да има само две групи. Всяка страна е ясно белязана — или с печата на живия Бог, или с белега на звяра или на неговия образ. Всеки син и дъщеря на Адам избира или Христос, или Варава за свой водач. И всички, които застават на страната на неверните, стоят под черното знаме на Сатана и са обвинени, че отхвърлят Христос и се отнасят към Него с презрение. Те са обвинени, че съзнателно разпъват Господа на живота и славата.“ Review and Herald, January 30, 1900.

Едната група ще представя образа на звяра, а другата група ще представя образа на Христос. Едната ще бъде облечена със сватбената дреха на Христос, а другата група ще бъде облечена със „своето собствено облекло“. Едната група ще се храни с небесната храна, а другата ще яде „своя собствен хляб“. Групата, която яде своя собствен хляб и запазва своето собствено облекло, представлява „мнозината“, които бяха призовани чрез гласа на третия ангел, и те са „мнозината“, които биват повалени при скоро идващия неделен закон. Техният опит да изкупят изгубеното си състояние, когато характерите им се разкрият в кризата на неделния закон, е лъжливата надежда, че ако могат да приемат името на римската блудница, това ще отнеме техния „укор“.

В онова време малцината, които са избрани, биват въздигнати като знаме на сто четиридесет и четирите хиляди, а след това в стих четиридесет и първи има и друга група, която тогава „избягва“ ръката на фалшивия северен цар. Еврейската дума, преведена като „избягва“ в стих четиридесет и първи, означава да се изплъзнеш сякаш поради хлъзгавина, и определението предава представата да държиш калъп сапун във водата и поради хлъзгавината на сапуна той да се изплъзне от ръката ти. Основният елемент в значението на думата, когато тя се употребява в еврейския език, е, че онова, което избягва, е нещо, което

преди самото избягване е било под властта на онова, от което избягва.

В четиридесет и първия стих се осъществява тройният съюз на змея, звяра и лъжепророка.

„Протестантите на Съединените щати ще бъдат най-напред в това да протегнат ръцете си през пропастта, за да хванат ръката на спиритизма; те ще се пресегнат над бездната, за да се ръкуват с римската власт; и под влиянието на този троен съюз тази страна ще последва стъпките на Рим, като потъпква правата на съвестта.“ Великата борба, 588.

Когато Съединените щати се съюзят с Организацията на обединените нации и с папството при неделния закон, има една група хора, която преди това е била в ръката на папството и която тогава „избягва“ от ръката на фалшивия цар на север. Тези хора по-рано са били държани в хватката на папската власт. Тези хора са представени на рождения пир на Ирод от Йоан Кръстител, който тогава е бил в плен на римските тъмници, очаквайки смърт или избавление. Групата хора, която избягва от пленничеството на папството при неделния закон, е представена от три племена и по този начин символизира троичния състав на съвременния Вавилон.

Именно в това време вторият глас от осемнадесета глава на Откровение призовава тези хора да излязат от Вавилон, за да не участват в нейните съдби, които тогава предстои да започнат. Този втори глас е гласът на Христос, но той представя гласа на сто четиридесет и четирите хиляди, които тогава прогласяват с висок глас вестта на третия ангел. Когато онези, които се спасяват от ръката (символ на подчинение), избягат от ръката на фалшивия северен цар, тогава те намират ръката на истинския северен цар.

На планината Кармил пророците на Ваал бяха избити, и като мъжкото лъжливо божество те представляват Държавата, а пророците на Астарот представляват Църквата. Илия изби пророците на Ваал, като по този начин обозначи края на шестото царство, макар че религията на отстъпилото протестантство, представена чрез Саломе, все още беше налице. Саломе, отстъпило протестантство, като Саломе, съблазнява Ирод, и десетте царе се съгласяват да влязат в съюз между Църква и Държава с осмата глава, която беше от седемте глави. Саломе е онази, която кръвосмесителният Ирод пожелава в сърцето си.

Но Аз ви казвам, че всеки, който гледа жена, за да я пожелае, вече е прелюбодействал с нея в сърцето си. Матей 5:28.

Кръвосмесителната похот на Ирод в сърцето му съедини плътта им в сърцето му и затова той стана едно със Саломе.

Затова ще остави човек баща си и майка си и ще се привърже към жена си; и те ще бъдат една плът. Битие 2:24.

На рождения ден на Ирод Ирод и Саломия се обединиха, и Ирод, който беше предобразен чрез Ахав, е главата на десетте царе на северното царство. При скоро настъпващия неделен закон шестото царство на земния звяр завършва, когато роговете, които бяха станали един рог, представящ съчетанието на роговете на Църквата и Държавата (образът на звяра), биват

убити от Илия. Тогава Саломия съблазнява Ирод, става едно с него и го убеждава да даде половината от царството си (световната Държава) на майка ѝ (световната Църква). Тогава Саломия е поела властта над Ахав и неговите десет племена, защото десетте царе всички са в съгласие помежду си.

И десетте рога, които си видял, са десет царе, които още не са получили царство; но заедно със звяра приемат власт като царе за един час. Те са единомислени и ще предадат своята сила и власт на звяра. Откровение 17:12, 13.

Звярът, на когото те отдават своята сила и мощ, е звярът, върху когото язди блудницата. Звярът представлява характера на образа, който е съчетанието на Църква и държава, като жената (Църквата) управлява това взаимоотношение; защото това е латински брак, при който фамиленото име е името на съпругата и при който жената властва над мъжа — в бунт против истинските брачни отношения.

На жената каза: Ще преумножа многократно скръбта ти и зачеването ти; със скръб ще раждаш деца; и към мъжа ти ще бъде влечението ти, и той ще владее над тебе. Битие 3:16.

Десетте царе са единомислени и с едно сърце.

„Откровение 17:13–14 е цитирано. „Тези са единомислени.“ Ще има всеобща връзка на съюз, една велика хармония, конфедерация на сатанинските сили. „И ще предадат силата и властта си на звяра.“ Така се проявява същата произволна, потисническа власт срещу религиозната свобода, свободата да се покланяме на Бога според повелите на съвестта, каквато бе проявена от папството, когато в миналото то преследваше онези, които се осмеляха да откажат да се съобразят с религиозните ритуали и обреди на римокатолицизма.

„Във войната, която ще се води в последните дни, срещу Божия народ ще се обединят всички покварени сили, които са отстъпили от вярност към закона на Йехова. В тази война съботата на четвъртата заповед ще бъде великият спорен въпрос; защото в заповедта за съботата великият Законодател се отъждествява като Творец на небесата и земята.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, 983.

Десетте царе, чийто водач е Ахав, или Ирод, са били съблазнени от Саломия, дъщерята на Иродиада. Организацията на обединените нации, която при неделния закон е съблазнена от Саломия — лъжливата религия на отстъпническия протестантизъм — и която по-рано е била шестото царство в библейското пророчество, поема властта над царството на десетте царе, които всички се съгласяват да дадат половината от царството си на религията на католицизма. Те вземат това единодушно решение, защото всички царе са били съблазнени от съблазнителния танц на Саломия. Те се съгласяват да вложат обединената си сила в делото по избиването на онези, представени от Йоан Кръстител.

Звярът (Организацията на обединените нации) се управлява от върховен цар (дъщерята на Езавел). Езавел бе насочила дъщеря си да започне прелюбодейната и кръвосмесителна

връзка с Ирод и с другите царе, защото тя е майката на блудниците. Тя е сводница на собствената си дъщеря. Ирод, Ахав и Организацията на обединените нации бяха съблазнени от лъжепророка, който е Съединените щати. Съединените щати престават да бъдат шестото царство, когато пророците на Ваал бяха избити, а пророците на Астарт (Саломе) незабавно стават управляващата сила на седмото царство, като възпроизвеждат в света онова, което току-що извършиха в Съединените щати.

Звярът са царете, които са във взаимоотношение с дъщерята на блудницата, а блудницата е жената, която властва над звяра. Исус онагледява края на едно нещо чрез началото на едно нещо. Точно както илюстрацията в седемнадесета глава на Откровение за осем царства разпечата осемте царства от втора глава на Даниил, така звярът и жената, която язди звяра, разпечатват друга пророческа истина, основана върху това, че първото представя последното.

Седемнадесета глава на Откровение е последното споменаване на царствата в библейското пророчество и следователно изисква втора глава на Даниил, която е първото споменаване на царствата в библейското пророчество, по пророческа необходимост също да представя осем царства, от които осмото царство беше от седемте. Така и съдът над жената и звяра, върху когото тя язди, в седемнадесета глава трябва да бъде представен в първия съд над блудницата през 1798 година.

Ангелът извести на Йоан в началото на седемнадесета глава, че щеше да му покаже съда над голямата блудница и над звяра, на когото тя язди. Първият път, когато блудницата бе съдена, правилно е бил разбран като 1798 г., когато папството получи смъртоносна си рана и настъпи времето на края. Но когато едно „време на края“ е представено в пророческата история, винаги има два ориентира, символизирани чрез личности. Раждането на Аарон и на брат му Мойсей беше времето на края в онази история. Тези два ориентира предобразяваха раждането на Йоан Кръстител и шест месеца по-късно на неговия братовчед Исус, като по този начин отбелязваха времето на края за онази история. В края на седемдесетгодишния плен, който предобразява времето на края през 1798 г., Дарий и неговият племенник Кир са двата ориентира на времето на края. Заедно те предобразяват Рейгън и Буш-старши във времето на края от 1989 г.

1798 г., което бе времето на края, когато в милеритската история книгата на Даниил бе разпечатана, отбеляза пророческата смърт на политическия елемент на звяра на католицизма. Генералът на Наполеон, Бертие, влезе направо във Ватикана, арестува папата и сложи край на политическата власт на звяра на католицизма. Една година по-късно, през 1799 г., жената, която през вековете бе яздила този звяр, представена от папата, умря в плен. Съдът над блудницата включва и съда над звяра, който тя използваше, за да управлява народите. Седемнадесета глава на Откровение посочва както съда над звяра, така и над блудницата, която владее над звяра и го язди.

„Светът е изпълнен с буря, война и раздор. И все пак под едно глава — папската власт — народите ще се обединят, за да се противопоставят на Бога в лицето на Неговите

свидетели.“ Свидетелства, том 7, с. 182.

Осмата глава, която е от седемте, е папската власт, която царува над звяра, съставен от десет царе, управлявани от дъщерята на блудницата, която язди върху звяра. Елементите на осмото царство, което е от седемте, трябва да се видят в осмия и последен президент, който е от седемте президенти, когато образът на звяра се образува в рамките на Съединените щати. Съчетанието на отстъпническите рога на републиканизма и протестантизма трябва да има „глава“, която да управлява над образа на звяра, и този владетел ще бъде изключителен диктатор.

Ще продължим това изследване в следващата статия.

Песен или псалом на Асаф. Не мълчи, Боже; не премълчавай и не оставай безмълвен, Боже. Защото, ето, Твоите врагове се вълнуват и ония, които Те мразят, надигнаха глава. Лукаво се съвещават против Твоя народ и се наговарят против Твоите скрити люде. Казаха: Дойдете, нека ги изтребим, та да не бъдат вече народ, и името на Израил да не се помни вече. Защото се съвещавах заедно единогодушно; съюзиха се против Тебе: шатрите на Едом и исмаилтяните, Моав и агаряните, Гевал, Амон и Амалик, филистимците с тирските жители; Асур също се присъедини към тях; те станаха помощ на синовете Лотови. Села. Псалми 83:1–8.